

baar voor de intensieve en persoonlijke begeleiding. We zijn intussen de vijfde generatie hoptelers van de familie en daar ben ik best fier op.”

Je ouderlijk bedrijf was een klassiek hopbedrijf. Heb je alles onveranderd gelaten na de overname?

“Neen, de klassieke hopbedrijven verbouwden vooral bittersoorten. Omdat ik geloof dat de aromasoorten meer toekomst hebben in ons landje van lokale bierbrouwerijen met hun speciaalbieren, hebben we het grootste deel van dat areaal bittersoorten gerooid en vervangen door aromavariëteiten. Ik heb ook het aantal soorten vergroot zodat ik brouwers meer mogelijkheden kan bieden. We hebben momenteel zeven hopsorten staan. Dat zijn niet alleen nieuwe moderne soorten maar ook enkele oude soorten omdat die soms heel interessante smaakeigenschappen hebben.”

Hoe verkoop je de hop van je bedrijf?

“Het overgrote deel verkoop ik rechtstreeks aan brouwers. 85 tot 90% van mijn product gaat één op één naar brouwers. Meestal werk ik met contracten van 5 jaar met een afgesproken prijs. Ik krijg dan wel nooit de marktprijs maar ook niet de laagste prijs. Ik denk dat een eerlijke prijs voor een kwaliteitsproduct voor iedereen winst oplevert.

Wij drogen hier zelf onze hop van zodra die geoogst is. Daarvoor hebben we geïnvesteerd in een nieuwe hopdrooginstallatie (hopdroog- of hopast). Na droging persen we de hobbellen in balen van 50 kg of persen we ze op vraag van de klant in tot pellets. Die verkopen we dan naar wens in zakken van 5 tot wel 100 kg. Eigenlijk zijn pellets de beste en zuinigste manier om hop te bewaren maar sommige brouwers hebben graag volledige hobbellen, dus zorgen we ervoor dat ze die kunnen krijgen. We hebben ook geïnvesteerd in een volledig gereviseerde hopplukmachine

en in 2020 hebben we een nieuwe loods gebouwd die we in 2021 in gebruik konden nemen. Daardoor kunnen we proper werken en de hop in goede omstandigheden bewaren. Dat is erg belangrijk voor de brouwers. Ik moet niet blozen als er een klant langskomt op het bedrijf.”

Dat betekent wel serieuze investeringen. Je gelooft duidelijk in de toekomst van de teelt.

“Absoluut. We merken dat trouwens in de hele sector. Er zit terug nieuw leven in na een periode van voortdurende achteruitgang. Zelfs in de streek van Asse-Aalst plant men momenteel opnieuw hop aan.

Het is ook positief dat er vanuit de overheid een positieve ondersteuning is voor onze sector. Er loopt bijvoorbeeld een project om nieuwe variëteiten te ontwikkelen die aangepast zijn aan onze bodem en klimaat. De samenwerking tussen ILVO, de stad Poperinge, Inagro, Hogeschool Vives en de vzw POP (alle hoptelers van Poperinge) is erg veelbelovend. Er zullen heel snel mogelijk binnenkort enkele interessante nieuwe rassen beschikbaar komen. Voor mij is het in ieder geval erg belangrijk dat deze nieuwe variëteiten resistent zijn tegen verticillium, een schimmelziekte waartegen geen middelen bestaan en die hopplanten doet verwelken.”

Jullie werken hier ook aan de bekendmaking van hop bij het grote publiek.

“Dat is voor een groot deel het werk van mijn vrouw Annabel. Zij ontvangt groepen die dan een rondleiding krijgen en als afsluiting een lokaal hopbiertje mogen proeven. Verder doen we mee aan de Dag van de Landbouw en in de zomer organiseert Annabel ook kinderkampen. We organiseren ook een ‘Diner in het hopveld’ waar heel wat mensen op afkomen. Om de bezoekers een volledig beeld te

kunnen geven van de hopteelt, hebben we vorig jaar ook een hectare hop aan geplant achter ons bedrijf. In de loods hebben we verder een ruimte ingericht waar we mensen kunnen ontvangen en waar ze hun hopbiertje kunnen proeven. We hebben vorig jaar ook kunnen meewerken aan een uitgebreid reportage over de hopteelt van de Vlaamse landsTV. Dat was wel gestig om te doen.

Als bezoekers vragen waarom we niet biologisch werken, dan antwoorden we steevast dat we zo ecologisch mogelijk werken. Volledig biologisch werken we (voorlopig) niet gaan omdat het een te groot risico voor ons als jonge starters te hoog is. We werken wel zonder herbiciden en zullen de hopranken pas behandelen als we het signaal krijgen van het waarschuwingssysteem van Inagro dat de schadedrempel overschreden zal worden. Bemesten doen we met stalmest en met schuimaarde van onze eigen suikerbieten. Omdat we geen mest te veel hebben, kunnen we ook zonder problemen vlas zetten want die teelt vraagt geen bemesting. Door corona zijn al die publieksactiviteiten wel al twee seizoenen op een laag pitje komen te staan, maar we hopen dat het dit jaar allemaal terug zal kunnen gaan zoals we het graag hebben.” ■

We hebben in dit dossier het onderzoek en de praktijk aan het woord willen laten. Het blijkt dat er op alle niveaus geloof bestaat in de toekomst van de hopteelt in ons land. We volgen in ieder geval de verdere ontwikkelingen op de voet en zullen zeker berichten als er nieuwe variëteiten beschikbaar komen.